

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๓๔๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๔ ตุลาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ทหารเรือเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือน

เรียน อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

อ้างถึง หนังสือกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ลับ ส่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๖๐๑/ ๓๑๖ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๖/๒๕๕๔ เรื่องการบรรจุข้าราชการ ซึ่งถูกคำสั่งไล่ออกกลับเข้ารับราชการในกรณีที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกาศใช้บังคับ ซึ่งต่อมาศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาให้เพิกถอน คำสั่งลงโทษ

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้หารือไปยังสำนักงาน ก.พ. ในกรณีตรวจสอบพบว่า นาย ก. ซึ่งเป็นผู้สอบผ่านภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง (ภาค ข.) และมีสิทธิเข้ารับการประเมินภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง (ภาค ค.) เพื่อบรรจุเข้ารับราชการในตำแหน่ง นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพปฏิบัติการ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เคยถูกลงโทษไล่ออกจาก ราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๘ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีอาศัยโอกาสที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ครูเวร รับฝากเงินและสิ่งของจากเด็กและเยาวชน แล้วไม่บันทึกรายการรับฝากลงในสมุดรับฝากเงินและสิ่งของของเด็กไว้เป็นหลักฐาน รวมทั้งไม่ส่งมอบเงินสด ให้กับเจ้าหน้าที่การเงินในวันรุ่งขึ้น รวม ๑๗ ราย โดยมีเจตนาทุจริตเบียดบังเงินสดดังกล่าวไว้เป็นประโยชน์ ส่วนตน โดยนาย ก. ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยต่อ ก.พ. และยื่นฟ้องอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนต่อศาลปกครองกลาง ซึ่ง ก.พ. พิจารณาอุทธรณ์แล้วมีคำสั่งยกอุทธรณ์ และศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง นาย ก. จึงได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองกลางต่อศาลปกครองสูงสุด กรมพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจึงขอหารือเกี่ยวกับคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการของ บุคคลดังกล่าว จำนวน ๓ ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

ข้อหารือที่ ๑ ที่ว่า การที่นาย ก. ซึ่งเคยถูกลงโทษไล่ออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองกลาง

ต่อศาลปกครองสูงสุดเพื่อเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ซึ่งขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณา จะได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เมื่อนาย ก. ได้กระทำความผิดและถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ ไปก่อนวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ นาย ก. จึงได้รับล้างมลทินตามพระราชบัญญัติ ล้างมลทินฯ ดังกล่าวแล้ว การที่นาย ก. จะฟ้องคดีไปยังศาลปกครอง และขณะนี้การดำเนินการอยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลปกครอง สูงสุดก็ตาม การดำเนินการนี้ก็หาไม่ผลกระทบบต่อการล้างมลทินที่มีผลสมบูรณ์ไปแล้วแต่อย่างใดไม่ ทั้งนี้ เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

ข้อหาข้อที่ ๒ ที่ว่า หากนาย ก. ได้รับการล้างมลทินดังกล่าว การที่ผู้ยื่นโดยกระทำความผิดวินัยกรณี ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุม ดูแลและการฝึกอบรมเด็กหรือเยาวชน ในขณะที่เคยรับราชการ ในตำแหน่งเดียวกันนี้ในหน่วยงานกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จะถือว่าผู้ยื่นมีลักษณะต้องห้าม ตามความในมาตรา ๓๖ ข. (๔) ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยเป็นผู้บกพร่อง ในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การประกาศใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาท สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ระบุว่า “สมควร ล้างมลทินให้แก่ผู้ต้องโทษ...ผู้ถูกลงโทษทางวินัย...ให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษ...ในกรณีนั้น ๆ ต่อไป” มีผลทางกฎหมายเพียงว่าเป็นผู้ไม่เคยได้รับโทษทางวินัยเท่านั้น กรณีเป็นเพียงการล้างเฉพาะโทษทางวินัย ไม่ได้ล้างการกระทำอันเป็นเหตุให้ถูกลงโทษ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๗ แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อาจนำพฤติกรรมที่ข้าราชการผู้นั้นเคยกระทำ ผิดวินัยมาวินิจฉัยว่า เป็นผู้ที่มีลักษณะต้องห้ามตามความในมาตรา ๓๖ ข. (๔) โดยเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรม อันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมได้

ข้อหาข้อที่ ๓ ที่ว่า นาย ก. เป็นผู้มีความประพฤติที่จะเข้ารับราชการ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามความในมาตรา ๓๖ ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจ สั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ว่าพฤติกรรมการ

กระทำผิดวินัยในครั้งก่อนของนาย ก. เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมหรือไม่
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐